

En effektiv kirurgmottagning

I februari 1969 hade jag förmånen att direkt efter att ha fått läkarlegitimation påbörja ett vikariat på kirurgkliniken på Karolinska. Jag placerades på endokrinkirurgiska sektionen med dåvarande docenten, biträdande överläkaren Per-Ola Granberg som chef. Stämningen på sektionen var mycket informell, hjärtlig och välkomnande och jag fick dela avdelning och rum med Bo Hjern, färdigutbildad kirurg och sedermera VD i Läkarförbundet. Dagarna var uppdelade med mottagning varannan dag och operation varannan.

Peo Granberg

”Du kan ju inte operera, så du får ta återbesöksmottagningen medan jag tar de polikliniska operationerna och nybesöken”, var Bo Hjerns nog så korrekta bedömning och order. Självt tyckte jag att jag var en hejare till kirurg efter att ha gjort kirurgassistenttjänstgöring (detta var före införandet av AT) som vikarie på Nacka sjukhus i tre månader och så smått börjat operera ljumskbräck, blindtarmar och gallor.

Bo Hjern

Hur som helst så sattes jag på återbesöksmottagningen, som började kl 9. Det var inte utan att jag bleknade när jag första gången trädde in i det kanske 60 kvadratmeter stora rummet, där det satt patienter tätt packade längs tre av sidorna. Återbesökspatienter fick alltid samma mottagningstid nämligen kl 09.00, ett genialt sätt att administrera patientströmmen.

Jag leddes av mottagningsköterskan till ett litet bord nära ena kortsidan. Patienterna fördes av stabila undersköterskor fram till mig och en kort utfrågning, snabb undersökning och eventuell åtgärd utfördes medan alla medpatienter spetsade öronen och nyfiket betraktade föreställningen. Sårkontroller, suturtagningar och revisioner av otillräckligt dränerade abscesser utfördes i denna tämligen offentliga miljö, och många väntande bleknade längs väggarna och funderade måhända på att lämna mottagningen. Patienten fördes sedan åt sidan av undersköterskorna som bandagerade sår och lindade stukade anklar etc intill.

Denna öppna hantering uppmuntrade inte till långa litanior utan det gick undan och framemot kl 12 var så gott som alltid alla återbesökspatienter handlagda. Sjukintygen, som gav ett litet tillskott i kassan, var av de godhjärtade överordnade redan underskrivna, så vi juniorer behövde endast fylla i datum och längd av sjukskrivningen.

Effektivt men det hade otvivelaktigt sina sidor för patienterna. Det var nog inte bättre förr.

*Björn Wiklund
nyexaminerad 1969*